

faa smalle Spor, og jeg vil ved ethvert saadant Anlæg, hvor der ikke er ganske særlige Omstændigheder til Stede, fraraade, at man gaar længere ned med Hensyn til Sporvidden, end man hidtil er gaaet her i Landet, nemlig 1 Meter. Der er ingen tænkelig Grund dertil; Forfællingen i Udgift ved Anlægget bliver aldeles forsvindende, og de Ulemper, man rager sig ind i, blive let meget sølelige, navnlig fordi Regeringen — og det gælder om enhver Regering — nødvendig maa tage et meget bestemt Forbehold med Hensyn til Kørehaftigheden paa en smalsporet Bane. Det er derfor ganske ugørligt for mig at tænke den Tanke til Ende, at man med Fordel skulde kunne indføre et saadant System hos os. Det er jo ogsaa indlysende, at selv et overmaade ringe Misbrug af Kørehaftigheden paa en smalsporet Bane, hvor Vognkassen er 3 Gange saa bred som Sporet, og hvor man paa Forhaand mener, at man uden Fare kan gaa til meget skarpe Kurver, at blot en meget ringe Overskridelse af den tilladelige Kørehaftighed paa en saadant Bane vil udsætte Toget og Passagererne for Fare. Det er indlysende, at Centrifugalkraften, saa snart Kørehaftigheden bliver lidt større end sædvanligt, er tilstrækkelig til at kaste Vognene ud af Sporene, naar den Basis, hvorpaa de hvile, er saa overmaade ringe i Forhold til Lastens Bredde. Det skal jeg ikke udbrede mig over, thi enhver vil kunne forstaa det. Jeg kan derfor, idet jeg ganske slutter mig til Tanken om at komme til et lettere Anlægssystem, ogsaa nok gaa med til en mindre Sporvidde end Normalsporet, ikke fordi det væsentlig vil forringe Udgifterne ved Anlægget, men fordi det vil forhindre Misbrug ved en lettere Bane, derved, at det vil være umuliggjort at føre for tungt lastede Vogne ind paa Sporet, hvilket man let fristes til, naar Sporvidden er den almindelige. Jeg vil derfor anbefale ved fremtidige smaa Anlæg at gøre ikke blot Anlægget billigere, men ogsaa ved virkelige Sekundærbaner, Sporvidden mindre, men jeg vil ingenlunde tilraade at gaa til en mindre Sporvidde end den, vi have begyndt paa, nemlig 1 Meter, undtagen hvor ganske særlige Omstændigheder nødvendiggøre meget skarpe Krumninger.

A. Sørensen: Der er det beklagelige ved det her foreliggende Baneprojekt, at det stadig bliver større og større, at det vokser, eftersom Aarene gaa. Da det først kom frem, var der Tale om en Bane fra Tølløse til Ruds-Bevby, da vi i Fjor fik det ind her i Tinget, gjaldt det en Bane fra Tølløse over Ruds-Bevby til Høng, og nu i Mar

gælder det en Bane fra Tølløse over Ruds-Bevby og Høng ud til Mullerup Havn. Skynde vi os ikke at faa dette Forslag vedtaget og blive færdige dermed, kan man ikke stole paa, at Projektet, naar det kommer igen næste Vinter, ikke vil være forlænget i betydelig Grad. Der er indflydelsesrige Mænd, som arbejde paa at gaa endnu videre, nemlig at gaa fra Tølløse Station helt til Holbæk Havn, og det er slet ikke umuligt, at de Mænd, der arbejde for dette Projekt, kunne naa næste Aar at faa dette Vedtaget, hvis vi ikke skynde os at faa Lovforslaget færdigt. Jeg for mit Vedkommende er ved at tro, at jo længere vi gemme Projektet her i Tinget, desto større bliver det, og hvor det til sidst vil ende, har jeg ikke rigtig nogen Mening om. Jeg beklager denne voksende Egne, som dette Forslag saaledes har vist sig at have, og jeg vil meget ønske, at vi hurtigst muligt kunne faa en Bane i denne Egn mellem Tølløse og Høng, thi der er Trang til et Baneanlæg der. Jeg antager, at Egnen kan skaffe de tilstrækkelige Midler til Bejse, og da Holbæk Amtsraad er venlig stemt over for Tanken, bør Lovgivningsmagten ikke staa hindrende i Vejen, for at dette Anlæg kan blive udført. Smidlertid kan jeg som sagt ikke andet end beklage, at der, hver Gang Lovforslaget kommer til os, er kommet noget nyt ind, og særlig maa jeg beklage det over for den stærke Anbefaling, som den ærede Forslagsstiller gav, for endelig at faa det færdigt her i Tinget i denne Maaned, saa at det til den 1ste Marts kunde komme over i det andet Ting. Hvis Lovforslaget ikke gjaldt mere end i Fjor, kunde jeg villig have tilstaaet, at det mulig kunde lade sig gøre, men det ny Ved, som det ærede Medlem har føjet til sit Projekt i Mar, synes mig rigtignok at umuliggøre, at saa Lovforslaget færdigt i Løbet af 14 Dage, hvis Folketinget skal vide noget om, hvad det vedtager. Banestrækningen mellem Tølløse og Høng er let overstuelig, de Interesser, som her gøre sig gældende, ere lette at forstaa. Det er en Bane til Gavn for det vedkommende Opland, en ren Lokalbane, som jeg tror kan have stor Betydning for den Egn, som den løber igennem. Derimod ved jeg ikke, hvilke Interesser det er, der gøre sig saa stærkt gældende med Hensyn til Stumpen mellem Høng og Mullerup Havn. Oplandet der er jo ikke meget stærkt bebygget. Hele Interessen maa knytte sig til den lille private Havn der ved Store Bælt, og vi have jo ogsaa hørt den ærede Forslagsstiller sige det samme, idet han oplyste os om, at den private Havn er villig til at give et antageligt Tilskud og gaa ind paa